

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

Előfizetési árak:
Égész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona. — Egyes szám ára 4 fillér.
A külön kiadásokat előfizetőink ingyen kapják.
A háború tartama alatt megjelenik szükség szerint.

Felolvasó szerkesztő:
Szentkatolnai CSEH ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Székelység könyvnyomdája, hová előfizetési díjak, hirdetések, cserélpéldányok küldendők. Hirdetési díj előre fizetendő.
— Kéziratokat nem adunk vissza. —

Az Argonnei erdők.

A német vezérkari jelentésekben sűrűn eszik szó mostanában az argonnei erdőkről; alkalmeszerű lesz tehát elmondani egyet-mást e históriai nevezetességű erdősegről, amely nem először szerepel most a történelemben.

Van egy régi francia könyv: Franciaország ősi erdőiről, amely ma is érdemes az elolvasásra. Ez a könyv pontos ismeretést közöl az argonnei erdőkről is és sok érdekes dolgot mond el muljtájból. Valamikor ez az erdőség megszakítás nélkül húzódott el a Loiretől a Rajnáig és a compignéi, valamint a remek fontaineblau-i erdők is hozzátartoztak. Caesar a galliai hadjáratakról szóló könyvében említi ezt az erdőt. Még ma is valami sajtáságos varázs van a halmok és erdők e bírodalmában, még akkor is, ha az ember hangulatát emlékek és történelem nem befolyásolja.

Köröskörül némaság, csak az erdő titokzatos zugása hallatszik. A talaj itt kemény és köves s így elképzelhető, hogy a nagy tömegek mozdulatának és nevezetesen a teherszállításnak nagy akadályokat kell legyőznie, különösen a nedves időszakban. — Ezek az akadályok gyakran leküzdhetetlenek.

Ma már ezek az erdők nem olyan sűrűek, mint száz évvel ezelőtt. A szorgalmak lakosság kemény munkával és sok fáradsággal jókora területet tudott itt földművelés és állattenyésztés számára. Am a fákkal, alacsony bokrokkal és bozóttal benőtt erdő még mindig igen nagy kiterjedésű. Figyelembe kell venni, hogy a francia erdőgazdaság nagy gondot fordít a fatörzsek ápolására, úgy, hogy ez a renge-

teg sokban különbözik más erdősegektől. A pompás tölgyek körül mindenféle nagy bozót járja el az utat, ami nagyon megnehezíti itt az előrejutást. Vannak gyönyörű pontjai, amelyek felszínét látványt nyújtanak a vándornak, a természet kedvelőinek és a vadászembernek, s az ember tele tudóval szívja itt magába az özönidus levegőt. De csak jó időben. Ha borongós az idő, valami nyomasztó, nyirkos párával telik meg a levegő és kitűnik, hogy a vadon burjánzó bozótok mennyire befolyásolják az erdei klímát. A katonáknak, akik ezekben az erdőkben kerülnek szembe az ellenséggel, amely bokrok s a fák lombjai mögött rejtőzik, nehéz itt a dolguk. A fák között alig látni el öt méternyire és sokkal fontosabb feladata van itt a tünek, mint a szemnek. Egész váratlanul egy-egy világos tisztásra jut az ember s tulinan ismét folytatódik a sűrű erdőség. Vagy váratlanul valami hegyoldalon fekvő helyiségre találunk, ahol háboruban ágyuit és gépfegyvereit állítja fel az ellenség. Bajos zajtalanul az ellenség közelébe jutni, mert a zizegő bozót már megszűröl elárulja a közlekedést. Az egész vidék dombos. Az Ardennek egész departementjának kerek 60.000 hektári területét hegyvidék, 98.000 hektár mocsaras, 10.000 hektári terület pedig bozóttal és hasonlóval van benőve. Látnivaló tehát, hogy ez a vidék sok nehézséget okoz a vadásznak, de még sokkal többet a katonáknak. — A vadász számára, aki alkalom és tetszés szerint talál védelmet és pihenést egy-egy faluban vagy kunyhóban, mielőtt csak a vadászat poézisét jelenti, de masirozó és harcoló katonáknak bizony nagyon megnehezíti a dolgát.

A terep-nehézségekhez járul a széles és kedvezőtlen klíma is. Az argonnei

fensíkon az időjárás gyorsan változó; hűvös, majd — különösen egy-egy nyári eső után — nyomasztóan fojtó, amely elzibasztja az ember idegeit. A tavasz, az ősz és a tél hideg. A hosszú és korán kezdődő télen nagyon sokat esik. El lehet képzelni, milyen lehet ezen a talajon a járás egy-egy hosszabb esőzés után. — Az éjszakák még nyaranta is hidegek, a reggeli órákban pedig szinte fagyos az idő és a levegő nedves. Igen gyakoriak a 8—10 foknyi hirtelen homérsekváltozások. Még talán legszebb évszak az ősz, de az idei ősz már elmult s a téli időjárás beköszöntött. Hideg és kemény szelek fújnak északról, északnyugatról és északeletről.

Alig van még egy olyan erdő, amely annyi anyagot adott volna a legendának, mint az argonnei erdőség. Számos rege és legenda jár szájról-szájra Németországban és Franciaországban meg ma is, amelyeknek színhelye az argonnei erdő. Kine halotta volna még a Rajna vidéken Szent Genovéva érzemes történetét? Kinek ne jutna eszébe Unland balladája: Der Kaiser Karl sass einst zu Tisch . . .? Szent Hubert és a fehér szarvas legendája szintén az argonnei erdőkhez kapcsolódik. Szent Hubert vadászskürtje csendes éjszakákon szintén az argonnei tölgyiák lombkoronái között harsant föl. A XIV. században úgy beszéli Petrarcb erről a helyről, mint „sötét vidékről, mely rémülettel van tele”.

A sok legendának az is tápot adott, hogy a rómaiak idejében az argonnei erdő és tagabb értelemben az Ardennek adtak menedéket a hatalmasoktól végig kiszípolozott és üldözött lakosságának. A közepkor háborúiban szintén ide menekültek s az erdei szénégetők nem egyszer részesültek szétugrasztott katonák látogatásában, a

A „SZÉKELYSÉG” TÁRGYJA.

Deák emlékek.

Irtá: *Tarcsafalvi Pálffy Aladár.*

De szívesen gondolkok vissza kolozsvári deákkoromra, hej pedig de sok minden keserít meg életemet. Ilanem aztán nem hiányoztak a derült napok sem. Vagy gyerekek voltak az bizonyos, hanem olyat, mint az egyik druzsám vala, talán az ódon unitárius kollegium százados falai sem láttak. Jó gyerek volt, mindnyájan szerettük, sokra lettünk volna képesek érte. Péne az aztán volt az én kedves druzsámnak, Székelyfalvi Aladárnak s társaival szemben mindig bőkezű volt, talán éppen ezért haragudott rá az ő kedves papája, vagy talán egyébrét is. En ugyan nem akarom elarolni a világnak, hogy a latint, de különösen a németet nem igen tanulta, minék pedig az szokott a következménye lenni, hogy hol az egyikből, hol a másikkól, hol pedig mind kettőből megkapta a mitől még junusban is fázik a deák — a bundát.

Karácsony napja következett éppen s elgondolta Aladár urfi, hogy milyen vig napokat fog csapni a vakáció alatt, mert hát pénznek okvetlen kell jönnie a jó tata meg a mama szíveségből.

A bizonyítványt az igazgató küldötte haza, mert hát — szó közöttim maradjon — megessét az is, hogy mikor bundával volt beleleve a bizonyítványt, az aldozárkés apa nem igen látta, hanem akadt pajtás, aki odafirkantotta nemes nemzetes Székelyfalvi György uram nagyreményű fia bizonyítványa alá a nevet.

Ez akkor bizony nem volt olyan nagy bűn s talán még ma is megcsik némelyekkel.

Gondolatokba melyedten sétált fel s alá szobájában barátunk, a midőn fellélt az afa s azon lélekszakadva rohant be Frankkís collega, akit im Grünspannak nevezünk el.

— Hé Aladár ithon vagy-e?
— Már, hogy a mennyidősig menyiköbe ne volnék, hát mit tudjak okosabban cselekedni, mikor még egy rongyos fityirnyi sines a zsebemben.
— Ne bolondozz öfreg, már hogynye volna, mikor ma ünnepszombatja, már pedig a te öreged pontos ember.

— Isten bizony nincs, még nem küldött, tán valami bizonny irt a diri az öregnek s azért nem küldte el, mert ha nem irt volna, akkor apám sem irta volna ezt a levelet!

„Kedves fiam!
Úgy hallottam, hogy te most is az a könynyelmű legény vagy, aki voltál, eddig pedig már benőhetett volna a fejed lágya, ideje volna, hogy megjöjjön az eszed. Vagy tán azt hiszed, hogy te égi madár vagy, akiről az uristen munka nélkül is gondoskodik? Neked tanulni kellene, hogy aztán magad keresd meg kenyered.”
— No, halottál e iylet, de nem baj, olyan rosszul soha nincs, hogy még rosszabbul is ne lehetne.

— Sohse búsulj. Az öregem már elküldötte az én gázsímat s most annak hígunk a nyárára, ha majd megjön a tied, ne félj, arra is rákerül a sor, de ezen a szent estvén csaknem fogunk ithon ülni?
— Hát aztán mit csináljunk?
— Mit? Itt talán, hogy nem jött meg a pénzed, hát elment az eszed. No ezt még nem hallottam tőled, hogy van pénz s nem tudod mit csináljunk. Talán vedd elő a latint. . .

— Ne emlegesd, — kiált Aladár, — hiszen tudod, hogy attól fázom most.

— Sohse fázál, jere vegyünk be egy kis melegítőt, nézzük meg milyen az új bor.

— Jó no, én nem bánom, de hova menjünk?
— Gyere menjünk Hochsteinhoz!
— Nem én! Tudós összevezetem velök, hanem tudod mit, menjünk ki a hostatba, tudok én egy jó vendéglőt, ahol senki se keres meg, aztán meg tudod, az az aranyos kis Emma, a kiről a multkor kérdezősködél. . .

— No menjünk.
Füldultak a meresz expeditóra, mert a kolozsvári hostatba jarni nem gyerokjatek ám. A hostati legények nem igen kimerik a bicskakjukat, ha akad valaki a kin kiprobálhatják. A két vándor is bizony megjárta, csak Aladár okossága mentette meg Frankkist a biztos haláltól.

Az idő nagyon, de nagyon reptit a jó bor és a szép Emmuska mellett. Az óranak manusai már mind a ketten az eg felé mutattak, ami pedig a murinak végét jelentette, de még a szentpeteri templomig sem jöttek, amikor omiani kezdett a kö a keutések megül.

— Szaladj bruder, kiált Aladár, de bizony a bruder nemhogy szatadni, de meg menni sem tudott, olyan melyen vezet a pohar fenekére. Ha othagyja, menten megbicskázak, de nem azért volt göbé, hogy ne legyen az esz a keze ügyében. Határa kapta Frankkist s megindult be felé a városba. A kö csak hullott-hullott, az de mind Frankkist találta, ami igen jó tödözet volt Aladárnak.

Aztán hazaballagtak, de itt is karantolnak kellett történjék velük Aladár, aki józanabb volt, szerencsésen átjutott a kerítésen, amelynek a te-teje hosszú hegyes szögekkel volt kiverve. Frankkís is felmászott de ő oly szerencsétlenül ugrott át, hogy két szögbe a nadrágja szárnal fogva felakadt s csak hosszas órákig tartó kínlatas után

kik aztán rablás útján tartották itt fenn magukat. Ennek az erdőnek, a már említett sajtósságai révén, minden korban fölszámolt jelentőségét. — Az elmúlt évben azonban így emlékezik meg róla Michelet, az ismert francia történész: Ez az egész vidék mintegy védelemre van teremtve, de ép úgy támadásra is Belgium kapui ellen. Az újabb időkben Dumouriez francia tábornoknak a brunschweigi herceg parancsnoksága alatt álló porosz hadsereg ellen intézett híres akciója fűződik az argonnei erdő völgyeihez és szorosaihoz. Dumouriez vezérkarával Szedanban volt. A poroszok és osztrákok Páris felé vonulásukban az argonnei erdő szorosain akartak áthaladni. Ott ilyen szoros van (illetve volt akkoriban) amelyek erre az utra alkalmasnak látszottak. Dumouriez maga a grand-préi szorost szállotta meg délen, tábornokait pedig a többi szorosok védelmére küldötte. Dumouriez ekkoriban azt írta a párisi direktórnak: Grand-Pré Franciaországnak a thermopyléi szorosa, de én szerencsésebb leszek, mint Leonidas 1792. szeptember 11-én sikerült a franciáknak visszaverni a Grand-Pré ellen intézett támadást. A croix-au-bois szoros mellett azonban sikerült az osztrákoknak a francia állásokat elfoglalni, amely alkalommal az ismert de Ligne herceg elesett. — Ekkor elhatározta Dumouriez, hogy lemond az Argonne-ok további védelméről és déli irányban elvonult. 1792. szeptember 20-án azután megtörtént az úgynevezett valmy-i csata, s amikor ennek a csatának a híre, minden tulzásaival együtt, megérkezett Párisba, mert hiszen a valóságban Valmy mellett egyáltalán nem volt csata, az öröm oly nagy volt, hogy a hatalmasok időszereinek tartották a köztársaság proklamálását kihangsúlyozva a néphangulatot a maguk javára.

Az argonnei erdővidék tehát, ha úgy tetszik, a francia köztársaság bölcsőjének is tekinthető.

A katonák karácsonya.

A szeretet ünnepének közeledtével mindnyájunk lelkében él a vágy, hogy szeretneinknek kellemes meglepetést s érezhesünk. A béke napjaiban karácsony est fényes derűje aranyozta be a nenéz robotban töltött esztendő alkonyát és az egyhangu szürke hétköznapiságot, valami csodás magasztos érzés váltotta fel, a mit mindenki érzett, akinek valakije volt, akit megajándékozhatott.

Most a rettenetes világháború zajában az egymásra iőró vad szenvedélyek megmérhetlen ereje sok nemes érzést ölt ki a szívekből, mert a háború erkölcsének egyik jellegzetes vonása a szigorú ítélet és a megtörhetetlen ridegség. Ezt a ridegséget kell most egy rövid napra félretennünk, hogy

tudott megszabadulni a fogdából nadrágjának árán. Másnap délfelé sántikált át Frankkís Aladárhoz s igazi círán kezdé beszédét:

— Hej azt az orgonaszíj mellett felnevelkedett kajla kuesmas mindenét, a hársfából kifaragott szentjános rostélyán pírított szalontai tarka disznó kegyelmét a hóstájtának, valahol, de helyben hagyta! Nézd csak tiszta kék vagyok. Hát hol az Isten esodájába hagyta? A nadrágot is reggel a hátulsó kapunál a kerten talátnam meg két szegbe akadva lógott!

— Nem hagyta!k én sehol, sőt megmentettek a biztos haláltól.

Aztán elmesélte az egész esetet, Frankkís pedig nagyon hálás volt érte.

Míg ilyen és hasonló dolgok történtek Szókelalvy uram nagyreményű esemetével, az alatt egyszerre kapta a bizonyítványt az igazgatótól s a sürgőnyit a fiától.

— Anyuk jójj csak kifélé, nézd csak megjött a gyerek bizonyítványja. Siess bontsuk fel együtt a levelet. Hanem nézd, ismét az igazgató küldi, itt baj van mondom ugyé . . . mondom ugyé . . . tyü fékom adta, milliom kartás ezér bomba, ide nézz ne, no pityergé, latin nyelv elégtelen, német nyelv elégtelen, azt már látom, ebből sem lesz generális. Nem kap semmit hazontalan, nem kap semmit. koplaljon . . . tanuljon . . . ezer bomba . . .

— De apjuk . . .
— Ne óbegass! Megmondtnam nem kap semmit, quid dixi scripsi mondia a latin, aniből számár, mint a — számár.

a nemesen érző ember szívének egész melegevel ölelhesse át szeretteit. Ha életre tudjuk kelteni lelkünknek elalitatott szelid érzéseit, a kötelességérzet lép előtérbe azok iránt, a kik karácsony szent ünnepén is kénytelenek lesznek a hazáját védő katona szigorú ridegségével állani őrt barátainkon. A nemzet kötelességérzetének ébrentartására a honvédelmi miniszternek hadsegélyző hivatala a vármegyék főispánjait kérte fel. Vármegyénk Főispánja a fősólgabirákhöz és városi polgármesterekhez felhívást intézett, hogy a harctéren levő katonáink karácsony esti megajándékozására gyűjtéseket szervezzenek. Ezt a felhívást mi is megkaptuk és lelkünk egész melegevel, teljes kötelesség tudással lépünk a nemes cél szolgálatába. Ennek megvalósítása érdekében a következő kéréssel járunk a vármegye közönségéhez:

A nemesarchia mindkét államában széleskörű mozgalom indult meg a végből, hogy a nemzet halála és a társadalom szerete felé a karácsonyi szent estére ajándékok juttassunk a harctérre — ott küzdő véreink: vítez katonáink részére.

A szállítás rendkívüli technikai akadályokba ütközött; gondos körültekintéssel nyert megállapítást: minő élvezeti és használt cikkekere van a harctéren küldő katonáink leginkább szüksége s hogy a szállítási eszközök is a lehető leggazdaságosabbban legyenek kihasználhatók: egyforma ládákba összesítve továbbítják a harctérre egy-egy század egész szükségletét.

A harctéren mintegy másfél millió harcos küzd.

Ha tehát a szeretet-adományok mérvét a legalacsonyabbra redukáljuk is: a karácsonyi mozgalom kerestűtilvélehez mégis legalább másfélmillió koronára van szükség.

Ebből a közös hadügy- és a m. kir. honvédelmi miniszteriumok hadsegélyző hivatalai hozzájárulása révén 700.000 korona tekinthető biztosítottnak, a fennmaradó nagy összeg előteremtése azonban a társadalom vállaira hárul.

Tisztelettel felkérjük azért vármegyénk nemes közönségét, sziveskedjenek e célra gyűjtőbizottságokat alakítani és a befolyó pénzadományokat a Hadsegélyző Hivatalhoz Budapest IV. Váci-utca 38. sz. ll. emelet juttatni. A szelvényen sziveskedjenek megjelyezni, hogy „*Karácsonyra.*”

A fent vázolt szállítási nehézségek folyamánya, hogy a Hadsegélyző Hivatal a harctérre más cikkekét, mint a melyeket programjába felvett, — nem továbbíthat. Ezért tehát természetbeni karácsonyi ajándékokat e célra nem gyűjt, hanem *kiszórolag pénzt kér a nagyközönségtől*, hogy abból a *századládiak* precíz térkihasználással megállapított *egységess tartalma* minél előbb és minél jutányosabban bevásárolható legyen.

Vizsgolt miután a hadsegélyző hivatal-

Mikor kissé lecsillapodott, eszébe jutott a sürgöny.

— Hát ez mi. hát ez ki küldi? Bizonyára a te drágalatos fiad. No lám mi van benne. Ne pityeregi no, anyukom, hiszen mindent kijavíthat még.

E közben elolvasta a sürgőnyit s megcsóválta fejét.

— Gyere csak gyere, nézd meg mit sürgönyöz a drága fiad.

— No mi baj megint — jó be a mama kisirt szemmel.

— No nézd az akasztófára való kölyök mit sürgönyöz:

Nem szánt-vet az égi madár,

Mégis eltartja a határ.

En nem vagyok égi madár,

Nem tart el engem a határ.

Szeretők fiok Aladár.

— No nézd, no nézd, még viccelődik a kölyök. Magadom neki én is, és megirta sürgőnyét:

„Multadba nincs öröm, jövődbe nincs remény”.

— Jól van-o anyuk.

— Hát iszen jó, jó, mondja szegzege a mama, de . . . de jó volna az is oda tenni, hogy:

„De azért légy vigán a béke ünnepén” s hogy ezt megtehesse, kellene néhány forintot is küldeni.

Másnap megkapta Aladár a sürgőnyét és a csatolt 50 forintot.

Oh, mert az anya szeretetét végtelen.

nak csakis a harctéren küzdő katonák karácsonyi ajándékait áll módjában ellátása közelebb vonni: — felkérjük vármegyénk hazafias társadalmát, hogy karácsony estén az itthonlétű sebesült és beteg katonák szeretetteljes megajándékozását vállalják. A természetbeni adományoknak itt már tág tere nyílik s beteg katonáink, kik a hazáért — mindnyájunkért — önfeláldozóan végeztek, megérdemlik, hogy meleg szeretettel gyujtsunk nekik is mindenütt karácsonyt.

A katonák karácsonyesti megajándékozására szerény adományokat kérünk és azokat nyilvánosan nyújtázzuk.

A háború krónikája.

November 29. Az oroszok kárpáti betörése a már látható jelek szerint a multkorhoz hasonló kudarcral végződik. Katonáink az oroszoknak Lengyelország területén ellenük intézett összes támadásait visszaverték. A németek újabb támadást indítottak. Szerbiában vítez katonáink reményen felüli gyorsasággal haladnak előre. A siljaki hadállást bevették, 900 szerbet elfogtak és 3 ágyút zsákmányoltak. Egyik hadoszlopunk Usicébe bevonult. Nyugaton az Ypern Labassece vonalon óriási csata van kialakulóban melyet a németek támadása vezetett be.

November 30. A tegnapi nap egész orosz-lengyelországi és nyugat-galiciai arcvonalunkon nyugodtan telt el. A Kárpátokban a Homonna-féle előnyomuló ellenséges erők megverték és visszavertottak. Csapatánk 1500 oroszot ejtettek foglyul.

Szerbiában tegnap összesen két zred-parancsnokot, 18 tisztet és 1245 főnyi legénységet fogtak el katonáink.

A Valjevón keresztül és attól délre előnyomult hadoszlopok általában a Ljig folyótól keletre fekvő azt a vonalat érték el, amely a Suvobor magaslatától az Usicétől keletre fekvő utárhomszögig húzódik.

December 1. Zemplénben és Ungban az oroszok döntő vereséget szenvedtek; Sárosban és Szepesben nincs veszély.

Szerbiában offenzíván állandóan eredményeket ért el. Tegnap elfoglaltuk a Suvobor-magaslatot.

Szerbiában operáló csapataink a tegnapi harcokban 1254 szerbet foglyul ejtettek és 14 géppuskát zsákmányoltak.

A Vízutólól délre a németek már tegnap megkezdett hadműveletét sikerrel folytatódottak. A németek több mint 4500 foglyot és tizen-nyolc ágyút zsákmányoltak.

Az entente-hatalmakkal nem sikerült Görögországot rábírní, hogy Törökországnak háborút üzenjen.

December 2. A Kolubara és Lyig vonalán az egész szerb haderő vereséget szenvedett és visszavonul. Legújabb támadásunk összesített eredménye 19.000 fogoly, 46 ágyú és 47 géppögyver. Galiciában csak Przymysl előtt volt kisebb összecsöszés, melynek folyamán az oroszok visszavonultak. Észak-Lengyelországban a németek 9500 foglyot ejtettek, 18 ágyút, 26 gép-gegyvert és számos löszerkocsiat zsákmányoltak. A törökök és indiai angol csapatok között a Suez-csatornától 20 kilométerre vívott harcban az indiai csapat majdnem teljesen megsemmisült.

December 3. Csapataink Belgrádba bevonultak. Észak-Lengyelországban normálisan folytak a harcok. Dél-Lengyelországban az oroszok támadását visszaverték. Lodznán és Novorodomszkóltól nyugatra a harcok kedvezően alakulnak. A németek november 11-től december 1-ig 80.000 sebesültlen orosz foglyot ejtettek. A visszavonuló orosz csapatokat Zemplénmegye határán haderünk bekerítette. Franciaországban az Argonnei erdőkben a württembergi 120. gyalogezred Vilmos császár ezrede erős francia támaszpontot foglalt el, 2 tisztet és 300 főnyi legénységet fogott el.

December 4. A német császár tegnap Boroszóban megbeszélést folytatott Frigyes főherceggel, aki Károly Ferenc József trónörökös és Flötendorfi Conrad a vezérkar főnökének kíséretében jelent ott meg.

A törökök megszállták a Jorok folyótól 20 kmre keletre fekvő Ardancis városát.

Dec. 5. A török csapatok a Csorok folyó zónájában nagy sikereket értek el. Részletek meg nem tudhatók.

A Zemplénebe betört ellenség teljes megverése és az ország területéről való kiűzése sikeresen halad előre.

Egy erősebb orosz hadosztály megszállotta Sárosvármegyének északkeleti határszéli részét. Az ellenséges csoport visszavérése szükséges intézkedések folyamatos visszavérése szükséges intézkedések folyamatos visszavérése szükséges intézkedések folyamatos visszavérése szükséges

A nyugati hadszíntéren Flandriában franciáknak a németek ellen intézett támadását ismétellen visszaverték. Hasonlóképpen Altkirchthól délnyugatra, hol a franciák jelentékeny veszteséget szenvedtek.

A németek a keleti hadszíntéren a Mazuri tavaktól keletre az ellenséges támadásokat visszaverték, miközben az oroszoknak veszteséget okoztak.

Lengyelországban ofenzívának normálisán halad előre.

A matine,

melyet a Magyar szent korona országai Vöröskereszt Egyletének Csikszereda városi választmányja múlt vasárnap rendezett, minden várakozáson felül fényesen sikerült. Kedves kötelességet teljesítünk, a midőn az avatott kezű rendezőknek özv. dr. Filep Sándorné és Gözsy Árpádné urnóknak az elért fényes eredményhez szívből gratulálunk.

A fellelt kedves műsort, melynek minden egyes száma komoly szépséggel illeszkedett bele a mostani nagy idők hangulatába — a Himnus hangjai nyitották meg. A gyönyörű melódia, mint szívből jövő fohász szállott a főgimnázium tanulóinak ajkán. Váradny Antal „Imádkozik a kiraly” című költeményét a világháború eddig ismeretlenségében remekelt érzéssel és elismerésre méltó előadással szavalta Laszlo Piroksa. Puccini „Tosca imája”, melyet Ballóné Loyczel Mariska urnó felülmulhatlan szépséggel énekelt a közönség olyan tomboló tetszését váltotta ki, hogy a falrengelő taps orkán csak akkor szűnt meg mikor a szereplő gyönyörű hangján felscsendült a „Temetőben szól a nóta” népdal. Progleose „Tre giorni” című darabját Nagy Gyula ur mesteri gondokora játékában élvezték. A két utóbbi szám élvezetes szépségét tökéletesen Dr. Kolonics Dénes urnó zongora kísérete avatta. Csipak Lajos dr.-nak „A szív tüzkeresztsége” címen előadott beszélgetése a közönség néma figyelemmel hallgatta és a gyakorlati szónoki tehetséggel előadott szép beszéd gyönyörű gondolatok sorozatát vonultatta fel előttünk, melyekből szemünk előtt bontakozott ki sok imponáló lelki nagyság és a hivatás nélküli üres lelkek sivársága. Liszt Ferenc VI. Rapsodiáját Filep Jucika kiváló technikával előadott zongorajátékában élvezték és öszinte csodulattal kísérték azt a határozottságot, mely a darabnak minden szépségét tökéletesen juttatná kifejezésre. Végül a világháború tűzkalatában a Himnus testvérévé forrott német nemzeti dalt a „Wacht am Rhein”-t énekelték Veress Paula, Kovács Mariska, Fejér Ella, Nagy Margit, Antalóczy János, Kadar Ferenc, Sztankó Zoltán és Kral János. A dalt, melyet Dományáncz Péter zenetanár irt el vegyeskarra és ő is dirigált, a szereplők gyönyörű összhangban énekeltek és a közönség zajos tetszés nyilvánítása és újraszása után meg is ismételték.

Ha visszagondolunk arra, hogy milyen tökéletesen szép és jó volt a matiné minden egyes száma, sajnálunk kell, hogy a vármegyeház tanácskozási terme csak félig telt meg. Ez ugyan fel nem tűnt, mert a jelenlévők tapintatoságság gondoskodott arról, hogy ha gyéren is, de mindenütt legyen valaki és ezáltal a telt ház látszatát keltették. Sajnáljuk, hogy kevesen voltak, de legtöbbet azok veszítették, a kik nem jöttek, vagy nem jöhettek. Többen voltak, akik azt hangoztatták, hogy a Matine megtartására az anyagi siker szempontjából csak a hónap eleje alkalmas és dacára annak, hogy a tiszta jövedelem 405 korona, (amivel november 29-én meglehetünk elégedve) meggyőződésünk az, hogy december 6-án 200 koronával több folyt volna be. És valjuk be őszintén, hogy jobb lett volna így, mert nem lehetett volna olyan nagy anyagi siker, a mit ma jól fel ne tudnánk használni.

HIREK.

— **Felülvezetések nyugtázása.** A helybeli Vöröskereszt Egylet városi választmányja által nov. hó 29-én rendezett matinéen a következők fizettek felül: Majláth G. Károly gróf 20, Gyalóky Sándor 18, dr. Hirsch Hugó 19, Vörös alezre-

dés 10, Bodor Gyuláné, Gözsy Árpád 8—8, özv. Filep Sándorné 6, Gaál Imre, Kral János Mayer Erzsike, Sztankó Zoltán 5—5, Balint Lajos, Daempft István, Fejér Sándor, dr. Harmath Leó, Kassai Lajos, Loyczel Ferencné, Pál Gábor 4—4, özv. Ballóné Loyczel Mariska, Elthes Gyula, Hadnagy Gábor, Kovács György, Merza Jánosné, dr. Nagy Béni, Pótz Antal, Végh I. Józsefné 3—3, Albert Odánné, Gözsy Péterné, Lázár Miklós, özv. Molnár Lászlóné, Nagy Gyuláné, Rudits István, Szabó Alajos dr. Szilávi Ferenc 2—2, Aczél Odánné, Bóthly Gábor, dr. Boga Alajos, Barabás Mihályné, Bartha István, Birtha József, Császár Jolán, dr. Csipak Lajos, Cseh V.-né Köröndy Mari, Sz. Cseh István, Dajbukát Jakabné, dr. Demény József, Dományáncz Péter, Eröss József, Elthes Zsigmond, Farkas Imre, dr. Fodor Antalné, Gecczó Béla, Jakab Antal, Jakab Ödön, Jakab István, Jerzská Béla, Kovács Irénke, Kovács Mariska, László Piroksa, Mátrai Ignác, T. Nagy Imréné, Nagy Margit, dr. Nagy Imre, N. N., dr. Orbán Gábor Pototzky Pál, Rész János, Szántó Albertné, Szabó Ferenc, Schul Vilmosné, Veress Árpádné, Veress Elek, Wellmann Samu 1—1 K-át, Nagy Boriska és Niszel Jakabné 60—60 fillért, Öszinte köszönet adományukért. Egyuttal a pénztár elnézést kér, ha esetleg valaki tévedésből kimaradt a felülvezetők névsorából vagy az összeg van tévesen feljegyezve. A nagy torlódás miatt sokszor lehetetlen volt pontosan feljegyezni az adatokat. Az összes bevétel 405 K 40 fill., ebből kiadás a zongora szállítási díjban 12 K.

— **Helyreigazítás.** Múlt számunkban „Aranyat vasért” címen közölt nyugtázásunkba a leíró tévedése folytán hiba került, a mennyiben özv. Endes Kálmán urnó Csikszentsimonról nem mint közölve volt 2 koronát, hanem 12 koronát adományozott.

A gabona és örlemények árainak megállapításáról vármegyénk Allspánja a következő hírdetést adta ki: Csikvármegyé egész területére, tehát úgy az őt szolgáló járásban mint Csikszereda és Gyergyószentmiklós városokban is bizottságságilag megállapított azon legmagasabb árak jegyzékét, melyek a buzárért, rozsrért, árpaért és tengeriért ugyszintén az ezekből előállított lisztért folyó hó 10-től kezdve követelhetők és a melyeknél magasabb árakat szedni kihágást képez, a következő megjegyzésekkel teszem közzlőre:

A legmagasabb árat minden egyes gabonafajta és lisztjajára nézve métermázsankint, zsák nélkül az átvétel helyén és készpenz fizetés mellett történt eladás esetére kell érteni.

A gabona neműek és a liszt legmagasabb ára magában foglalja a rakodó állomáshoz való szállítási költségeket is. Egyebekben a m. kir. ministerium által 1868—1914. M. E. szám alatt kiadott rendelet intézkedése irányadó. A legmagasabb árak a következők: Buza 37 K, rozs 29 K, Arpa 26 K, örlempék tengeri uj 19 K, régi 22 K. Buzaliszt: I. rendű finom tészta liszt 64 K. II. rendű főző liszt 58 K. III. rendű kenyér liszt 43 K 50 fill. IV. rendű sima liszt 45 K. Rozsliiszt 40 K, Árpaliszt 40 K. Tengeri liszt uj, korpa nélkül 27 K 50 fill. Tengeri liszt régi, korpa nélkül 32 K. Keveréklisztek: Buzából a főzőlisztnek 70% és az árpalisznak 30% keveréke 53 K 60 fill. A kenyérlisztek 67% és az árpalisznak 33% keveréke 42 K 48 fill. A simmalisznak 67% és az árpalisznak 33% keveréke 42 K 15 fill. A kenyérlisztek 70% és a tengeri lisztnek 30%-os keveréke 40 K 05 fill. A simmalisznak 70% és a tengerilisztnak 30% os keveréke 41 K 10 fill. Rozsból árpalisztes keverék 40 K. Tengeri lisztes keverék 36 K 40 fill. A buzalisztnak a fentiekől eltérő százalékos szerinti keverése tilos és a keverés mikéntje a zsákon feltüntetendő. Az ármegállapító bizottságnak ezen határozata ellen 8 nap alatt bírton kívül van helye felelebezésnek, mely a kereskedelemügyi m. kir. Minister urhoz címezve, az alispáni hivatalnál nyújtandó be.

— **Kereskedelmi és iparkamrai közlemények.** A marosvásárcsiki kereskedelmi és iparkamara közli, hogy a m. kir. államvasutak vonalain eddig érvényben volt menedjki kedvezmények újabbán történt revizioja alkalmából a m. kir. technológiai iparmuzeumban rendezett gépipari kiállításokra utazó iparosok, iparos segédek és tanoncok részére eddig engedélyezett utazási kedvezményeket a nagyméltóságú kereskedelmi miniszter ur, a változott viszonyok miatt, megszüntette.

— **Halálozás.** Özv. Hodor Andrásné szül. Ficzus Agnes életének 58-ik évében hosszas szenvedés után e hó 3-án meghalt élni. Hált tetemet e hó 5-én d. e. 10 órakor helyezték a családi sírboltba Csikszentgyörgyön.

— **Malmok készlet nyilvántartásai.** A kereskedelemügyi magyar királyi miniszter ur 84.204—1914. szám alatti rendeletében, amely a Budapesti Közlöny 1914. november 29-iki, 279. számában megtalálható, részletesen intézkedik a november 8-án kiadott 8317—1914. M. E. rendelet 5. §-ában, a malomvallalatok által vezetendőnek jelzett bevételi és kiadási jegyzékek stb. szabályozásáról. Minthogy minden oly

malom, amely nem kizárólag vámőrléssel foglalkozik, 1914. november hó 26-ától kezdődőleg köteles a könyvvézetését, pótlólag és folytatólag vezetni, a kamara ezután is felhívja az érdekelteket malmok figyelmét, hogy a rendeltető sürgősen tájékoztassák és kellemetlenségek elkerüléséért e nyilvántartások pontosan vezessék.

— **A Budapesti Lapok** legújabb száma Böszörmény Géza szerkesztésében gazdag tartalommal jelent meg. A lap közül: érdekes cikkeket, novellát, verset és kritikát a legjobb írók tollából. Mutatványszám ingyen. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest II., Retek-utca 71. szám.

— **Adomány a Vöröskereszt Egyletnek.** A helybeli Vöröskereszt Egylet választmányának elnöksége Gyergyóhollósból Smilovits Zéliné nevet utján a következő adományokat kapta: Smilovits Zéliné kézikönyve a kisorsolásokból össze gyűjtött pénzből készített 10 párnatokat, 20 áthuzattal. Ebből 6 tok megtöltéséhez a tollat ő maga adta, 4-hez pedig közadakozásból gyűjtött össze. Ezenkívül Zaharia Jakabné 1 párnát 2 áthuzattal, Schöffler Miksáné 1 párnát 2 áthuzattal, Kátz Jósáné 1 párnát 2 áthuzattal, s 2 drb. íslit, Rebendis Ferencné 1 párnát, Lszák Zalmenné 1 párnát 2 áthuzattal, 2 alsólepedőt, 6 törülközőt, 6 zsebkendőt s 4 inget és Smilovits Zéliné 6 inget és 6 törülközőt adományozott. Fogadják adományaikért mindnyájan az egylet őszinte köszönetét.

— **A monarchia állatállománya.** A háború kitörése óta gyakran felvetett kérdés, hogy a háború szülte nagy állatszükségletnek a különböző háborúban álló országok meg tudnak-e hosszabb ideig felelni, vagy sem. Erre vonatkozólag biztató képet nyerhetünk monarchiánk bőséges állatállományáról ha a többi államok állatállományával összevetjük. Hivatalos statisztikai adatok alapján egybevettük az adatokat, mely szerint a marha és sertényesztés tekintetében monarchia a legelső sorban álló államok közé tartozik. A lakók számáraöz mérve szarvasmarhaállományával például felülhúzza a Németbirodalmat Angliát, Olaszországot és Oroszországot, s szóval a nagyállatok sorában szinte az első. Sertényesztés terén mindjárt a Németbirodalom után következnek a kisállatokkal összehasonlítva is kedvező eredményre jutunk legtöbb esetben. Nincs tehát komoly okunk arra, hogy a háború okozta nagyobb apadás miatt túlságosan aggodalmaskodjunk.

— **Levél Krakkó várából.** Egyik pénzügyi számellenőz barátom, a ki jelenleg Krakkó várában teljesít katonai szolgálót irta az alábbi levelet. Nagyon érdekes képet nyer az ember belőle s hitet, reményt a nagy győzelemre. „Kedves barátom. XI.—8-án irt lapodat tegnapelőtt kaptam meg. Ezer köszönet érte. Kétszeresen jól esett lapod egyrészt, hogy kaptam hirt feljötted, másrészt pedig úgy engem, mint a feljöttéteket megnyugtatót, mert itt (nem is oly rég) az a hír volt elterjedt, hogy a románok betörték Erdélybe. Több ütközetben vettem én is részt, de szerencsére épen kerültem ki. Oroszországban 2-szer voltam az első alkalommal 10 napig egész Zamosig. Talán a történelmi legvéresebb csatái folytak itt éjjel és nappal. Nagyon sokat fogtok erről olvasni. A motorja nagy mozsarak pusztításáról, Parsival léghajók pontos telefon tudósításairól, a melyek segítségével tütrétek mese pusztított visznek véghez az Oroszok között. És a sturmok. Hiába assa el magát az orosz nyakig (a különben legjobb erőssége, igaz, hogy mesés deklungut tud csinálni a zsvány) sturmjaink bár nagy veszteség árán, megtermik a gyümölcsöt, mint az irgát úgy piszkálja ki gyalogságnak. Diadalmanos vertünk vissza itt minden támadást, visszakergetvén az Orosz 18—20 km-re Oroszországba. Rengeteg a halott, sebesült és a foglyok száma. Ma pl. (XI.—25.) egy csapatban 7200 orosz foglyot szállítottak be egy tömegben az erdőbe. Hatcsmal zsákmány is az eddigi eredmény, mert birtokunkba esett az oroszoknak az ostrom tartamára szánt összes muníció és élelmiszter készlete, a kocsik hosszú tábora nem győzi szállítani Krakkóba. Félek, hogy az orosz visszafordul innen, pedig alaposan felkészülve várjuk itt. Hihetetlen mozsarak pusztítása, egy orosz fogly beszélt ma ma, hogy egy jól talált mozsár lövegünk 420 orosz őt meg egyszerre. Jó vagyok, eltekintve a komisz hiedtől, a mi dacára, hogy felvagyok szerelve alaposan keresztül Jár. Irjatok, szeretettel ölel Sándor.” Imé ilyen viszonyok, lelkes katonák mellett ne remélnék egy szebb jövőt? féle a kis hitűséggel „lesz még egyszer ünnepek a világon”.

t. p. a.

— **Kedvezményes áru lovak a kis gazdáknak.** A cs és kir hadserege, valamint a m. kir. honvédség hadi lókorházaiban tartandó selejtezések alkalmával a harctéren megsebesült illetve megsérült, azonban tenyészélcokra alkalmas kancák és használati lovak kizsárdák részére igen méltányos áron fognak átengedni. Az átadásra kerülő tenyészélcokok átlag ára 120 koronában állapított meg, míg a használati lovak egyedenként külön megállapítandó, szintén rendkívül méltányos áron fognak a kizsárdák rendel-

kezésére bocsájtani. A lovak szétosztását a vármezei lötenyésztési bizottság elnöke és a m. kir. gazdasági felügyelő fogják ellenőrizni. Ugyancsak a hadi lókorházak oly vemhesnek találják a kancákat is fogják kiadni a kisgazdáknak a célból, hogy azokat az ellésig gondozzák. A leleltet visszaadandók az illetékes mentelposztályi parancsnokságnak. Az esetleg születendő csikó a vállalkozó gazdák maradjon.

Hirlapok, folyóiratok a sebesülteknek. Mult számunkban felhívtuk olvasóközönségünk figyelmét arra a körülményre, hogy a társadalom részéről elhanyagolt városunkban gyógyuló sebesült katonáknak kiolvasott hirlapjait, esetleg könyveit adja kölcsön. Mostan különösen a vidéki olvasók számára közöljük az alábbi hirdményt, mely szerint a közös hadsereg, a hadi tengerészet, mindkét honvédség, valamint a népfelkelés állományhoz tartozó s a katonai, állami, városi, megyei kórházakban, valamint a Vörös Kereszt, különféle jótékonyági egyesület vagy magánosok által fenntartott kórházakban ápolat sebesültet vagy beteget katonák szánt mindenemű hirlap és folyóirat ingyen példányai, akár egyenként, akár közös szállag alá foglalva kerülnek is feladásra, a példányszámára való tekintet nélkül a belföldi forgalomban ingyen szállíthatók. A díjmentes szállításnak feltétele, hogy ezek a lapdijátok ne egyes névre, hanem csakis az illető kórház címére szóljanak. A címszalagot a következő záradékkal kell ellátni: „Ingyen példány az ott ápolat katonák részére.”

Hőszeműveg a harcoló katonák részére. A kereskedelmi és iparkamara közli, hogy a cs. és kir. hadügyminiszter úrtól a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr utján vett értesítésünk szerint a hadsereg számára nagyobb mennyiségű hőszeműveg (chneebria) van szükség, a mely határidő kitűzése nélkül a lehető leg sürögésben szállítandó. A hazai létesítések mintával felszerelt árajánlatukat sürgősen küldjék be a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium ipari műszaki osztályába (Budapest I. ker. Lánchid-utca 1—3.). Az ajánlatban a szállítandó szeművegek mennyisége, ára és a szállítási határideje megadandó pontosan. A sürgőségre való tekintettel, idővesztésé megelőzése végett tájékoztatásul szolgáljon, hogy az ajánlatok megtevése után csupán a Magyarországon beszerezhető üveg alkatrészek (foglat és üveg) vehetők tekintetbe, mert a hadügyminiszter úr közlése szerint már sem a ausztriai sem a várm. földi készletekre számítani nem lehet.

Boszniai szilvakereskedelem ellenőrzése. A boszniai szilva és szilvakészítmények exportjával foglalkozók hatósági ellenőrzésére vonatkozó szigorított új szabályozást most adta közre a bosznia-hercegovinai tartományi kormány. Érdeklődők megtekinthetik a moszvársárhelyi kereskedelmi és iparkamara hivatalában.

Mennyire vonzódnak a románok az oroszokhoz? Ezt a kérdést lakonikus rövidséggel tisztázza az alábbi hivatalos távirat: A bukovinai görögkeleti érseki consistorium meg ököntörben Csernovitz felszabadulása után egy határozott, hogy ha Csernovitzot újabb orosz be-

lőrés veszedelme fenyegetné, a consistorium székhelyét Dornába teszi át; consistorium tagjai ehhez képest ma Dornára megérkeztek dr. Réppa érsek ökegyelmessége pedig már néhány napja ott van. A consistoriumnak ez az elhatározása a legjobb bizonyítéka annak, hogy a legfőbb görögkeleti egyházi hatóság az orosz betörés idején tapasztalt méltatlan bánásmód után az oroszok részéről újabb elnyomást és erőszakosságokat vár, bizonyosság ez egyuttal arra is, mily kevéssé hittel rendelkezik az oroszok biztatása, hogy ők a monarchiában élő görögkeletiek felszabadítása végett jönnek, jellemző továbbá még az is, hogy a consistorium határozatát egyhangulag hozta, tehát a többségben levő román tagok, valamint a rutének is egyaránt idegenkednek az oroszoktól. Tehát nyugodtak lehetünk affelől, hogy az oroszok első látogatását végig élvezet görögkeleti vallású lakoságnak értelmissége olyan alapos csömört kapott az Atyuska hordától, amely leteletlenül tett a jövőben minden szimpátiát a betörő oroszokkal szemben.

Hadifoglyokkal való levelezés.

A nagyközönség tudomására hozza a „Hadifoglyok gyámoltói és tudósítói hivatala”, hogy a bejelentett hadifoglyok hollétének kipu hatolása érdekében a kutatást megkezdte. Tekintettel arra, hogy az eljárás rendesen hosszú időt igényel, kéri a közönség türelmét. Biztos adatok bitokába jut, haidektalanul portómentesen értesíti. Ha ezek dacára, időközben valaki kérdésökkel fordul, sziveskedjék mindenkor a keresett hadifogly teljes nevét, rangját és ezrede számát ismételtelen megírni, mert a hivatal a levelekből kiírja a kutatáshoz szükséges adatokat, a leveleket azonban ilyen elintézés után nyilván nem tartja. Mindenkor olvasható aláírást és a kérdésökösödő lakcímének pontos közlését kéri.

Felkéri egyuttal, hogy abban az esetben, ha a hadifoglyok kipuhatolása érdekében már előzőleg tett írásbeli megkeresése után, tehát időközben a fogoly hol- és hollétééről feltétlenül megbízható uton-módon értesült volna, ezen körülményt a hadifogly teljes címének, tartózkodási helyének (ország, posta stb.), valamint annak megjelölésével, hogy mely uton, kinek közbenjárásával vette az értesítést, kutatásainak kiegészítése és megkönnyítése végett veie sürgősen közölni sziveskedjenek.

További tájékoztatás végett közöli, hogy a hivatal csaki akkor közvetíthet szerb vagy orosz fogságban levő hadifoglyok részére leveleket, ha a feladók a hadifoglyok címét pontosan ismerik. Ez esetben a levélboríték címzése oldalának közepére a hadifogly neve és rangja, a boríték alsó bal sarkára a helység neve és tartózkodási helyre vonatkozó egyéb adatok, felső bal sarkára pedig: „Prisonnier de guerre” (hadifogly) latin betűkkel irandó. A levélboríték alsó jobb sarkát üresen kell hagyni oly célból, hogy oda a hivatal a helységnevet cirill betűkkel írassa.

A boríték hátsó lapjának felső részére a levél feladójának pontos címe irandó. Az ekképp kiállított levelek, amelyeknek tartalma csakis családvi vonatkozású lehet, nyitott borítékban minden postabélyeg felragasztása nélkül, a hivatalnak továbbítás céljából átadandók, illetve beküldendők. Utóbbi esetben a fenti módon kiállított és nyitott borítékba helyezett leveleket egy másik borítékba kell helyezni és azt a posta útján, sulyának megfelelő bélyeggel ellátva, a hivatalnak be kell küldeni. A hivatal gondoskodik arról, hogy a hadifoglyokhoz intézett levelek cenzuráltassanak és az orosz, illetve a szerb Vörös Kereszt Egyletek révén a hadifoglyoknak továbbíttassanak. Miután 3—4 héttel tart mag a hadifogly a levelet megkapja, a gyakori levelezés céltalan.

Tábori levelezőlapokkal orosz vagy szerb fogságban levő hadifoglyokkal való levelezésre használni nem lehet. A posta közvetlenül még nem továbbítja a hadifoglyoknak szánt leveleket; teljesen céltalan tehát ilyen leveleket a levélgyűjtőszekrénybe helyezni.

A hivatal pénzküldeményeket egy-egy hadifogly részére esetről-esetre legfőjebb 300 K-ig és csak akkor közvetíthet, ha a hadifogly szerb vagy orosz hadifogságának címe ismeretes és ha a hivattal a hadifogly rangját és a feladó címét is közli. Szerbiába korona értékben, Oroszországba pedig papirrublekben kerül feladásra a pénz olyformán, hogy a hivatal jegyeket kísérelében a pénzküldeményeket bankjegyekben elküldi a szerb, illetve az orosz Vörös Kereszt Egyletnek s ezeket az egyletet megkéri, hogy az átvett pénzüsségeket a megadott címekre továbbítsák. A hivatal természetesen csak azért vállalhat felelősséget, hogy az általa küldött pénzüsségeket a szerb, illetve az orosz Vörös Kereszt Egyletekhez továbbítás céljából el fogja küldeni. Csomagokat a hadifoglyok részére egyelőre még nem lehet küldeni. Telefonon a hivatal felvilágosításokat nem ad. Oly célból, hogy ismerőseit az eljárás megindításáról kellően tájékosztathassa, tudomására hozzuk, hogy ha valaki arra akarja kéri a hivatal, hogy kutassa, nem esett-e hadifogságba valamelyik családtagja ez esetben hivatalunkhoz levelet kell intézni, amelyben föl kell tüntetni az esetleg hadifogságban levő egyén nevét, rangját, azt, hogy melyik ezrednél, századnál stb. szolgált, születési évét és helyét, továbbá azt hogy az utolsó hír róla honnan és mikor érkezett vagy hol látták utoljára, sebesülten tört-e el és hogy a bevonulás alkalmával a déli vagy az északi harctérre vonult-e. Ugyanabban a levélben az érdeklődő nevét és lakását is fel kell tüntetni avégből, hogy a hivatal az esetben, ha a hadifogly hollété megállapította az érdeklődőt értesítse. Ilyen leveleket kellően fölbélyegezve a hivatal címére kell küldeni de ahhoz választéyleget csatolni nem kell, mert a hivatal a választ portómentesen megadja.

Tüzifa eladás

Tudomására hozom a t. közönségnek hogy jó száraz bükk tűzifát készpénzfizetés ellenében a következő árakon bármilyen időpontban és mennyiségben házhoz szállítok:

I. rendű I méteres hasáb	1000 kgr.	14 K
II. " " " " " " " "	hasáb 1000	" 12 K
I. " " " " " " " "	rövidre vágott 1000	" 16 K
II. " " " " " " " "	" " " " " " " "	vágott 1000 " 14 K

Megjegyzem, hogy egy falusi ölben, ha az jó száraz, meggyőződésem szerint csak 1800—1400 kilogram fa van, az általam ajánlott sulyserinti vásárlásnál azonban egy, ennek megfelelő ölle 2000 kilo megy bele s ezért a tölem sulyserint vásárolt fa mindig jóval kevesebbe fog kerülni.

Tisztelettel:

Bauer Jánosné,

első csikszereadi tűzifa-áprító fűrésztelpe.

Használjunk hadisegély postabélyegyet!

Butor

olcsó bevásárlási forrás Csikszereadán Rákóczi-utca, (Hajnó József vendéglős) helyiségében, hol csakis ELSŐRENDEK KÉSZÍTMÉNYÜ butorok kaphatók, szolid kiszolgálás mellett. Ép oly kedvező árban és feltételek mellett, mint a fővárosban. Raktáron tart teljes szoba berendezéseket és kellekeket.

Teljes tisztelettel:

Imre Árpád
butorkereskedése.

Hirdetések

felvételnek lapunk kiadóhivatalában olcsó díjazás mellett.

LAPKIADÓ: „SZÉKELYSÉG” TÁRSASÁG.

AZ

1915. évre

szóló naptárok, ugy könyv-, valamint heti előjegyzési, nagy falli, nagyon praktikus nótészerző heti előjegyzési zsebnaptárok megérkeztek és kaphatók

Szvboda Miklós

könyvkereskedésében Csikszereadán. Ugyanott kapható a legújabb kiadás

Világháború Térképe.

Ára 1 korona 20 fillér.

Karácsonyi és új évi

névjegyek, levélpapírok és levelezőlapok nagy választékban raktáron van.